

Cena Numeru
3 centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA

niecena w Krakowie 1 K. 50 h. (już z dostawą do domu);
na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal.
Prenumerata za granicą 1 mk. 50 f., 2 fr. 1 rs.
POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

„NOWINY”
Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz pettu 16 hal. za każdy następny raz 12 hal.
dobre ogłoszenia po 4 halerze od wyrazu, (minimum
50 hal.). Nadane za wiersz pettowy 50 hal. spody na
każdej stronie po 3 kor. — Załączniki 20 Kor. za tysiąc
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczyo.
Administracja „NOWIN”: Rynek gł. L. 8.
otwarta od 9—1 w południe i od 3—5 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627.
Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja
„Nowin” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 627)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, p.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

**W noc Bożego
Narodzenia.**

I wiewód z wędrowki długiej
Nasz naród do wszechmocy
I dać co maia imi.
Gdy przyjdiesz jako dziecie
Bożego Narodzenia!

Ta noc jest dla nas święta.
Niech idą w zapamiętania
Niewoli gnuśne pata!

Daj nam poczucie siły
I Polskę daj nam żywą.
By słowa się spełniły
Nad ziemią tą szczerliwą.

Jest tyle sił w narodzie,
Jest tyle mnogo ludzi;
Niechże nie w duch twój wstąpi
I śpiące niech pobudzi.

Niech się królestwo stanie
Nie krzyża, lecz zbawienia.
O daj nam, Jezu Panie,
Twą Polskę objawienia.

O Boże, wielki Boże,
Ty nie znasz nas Polaków;
Ty nie wiesz, czym być może
Straż Polska u Twych znaków!

Nie ścierpie już niedoli
Ani niewolnej nędzy.
Sam siebie lepszej doli
I łeb przynioś jedzy.

Zwycięzę na tej ziemi,
Z tej ziemi Państwo wskrzeszę.
Synami my twojemi
Błogosław czyni i rzeszę!

Gwiazdka zesła i świeci
Nad kolebką dziecięcą,
Nad miłością zabytą matczyną
Światło błysło stuleci,
Radość nocy tej świecą:
Gwiazdka zesła nad Świętą Rodziną.

Stanisław Wyspiański.

Wszystkim Współpracownikom, Abonentom
i Czytelnikom życzenia „Wesołych Świąt”
składa
Redakcja.

Przed wigilią.

(Sekie z bruku krakowskiego).

Od rana ruch niezwykły na mieście. Gdzie tylko
spojrzeć, dziesiątki ludzi oblatowanych paczkami, pa-
czuszkami, zawiniątkami, pakietkami. Wszyscy spie-
szą przez okna czy przez szyby wystawowe do
sklepu — pełno. Są goście, którzy kupiwszy coś,
upewnijają się, czy to towar krajowy, ale takich nie
wiele. Najdrożej się płaci za artykuły spożywcze.
Podwójne ceny płaci się za jaja, podwójne za ryby,
podwójne za masło i t. d. Ruch wielki w sklepach
zabawek i sklepach cukrowych wyrobów. Bo Boże
Narodzenie to miły święto miłośników i oni się naj-
bardziej nim cieszą. Kiedy na wiliu zaświeca świece
na choince, radość ogromna w miastach świeci...
Ale jeszcze dzień. A miasto żyje zbyt gorączko-
wym życiem.

O! ulica. Jakis ojciec rodzinny niesie coś z kope
pakietków. Nagle u drzwi prowadzących do Hawelki,
gdzie chciał wejść na jedno „mate” piłmieskie, po-

Najszczęśliwsi na gwiazdkę.

śliznął się. Pakietki się rozleciały i tragedia. Zaraz
tuzin ulicznych podostrówków rzucił się „spiesz
z pomocą”.

A obok jakiś podostrak czy dyetaryusz, odkryty lemią
peleryną, w butach, którym braknie obcasów i po-
deszew, drząc z przymrozku i zimna, patrzy z roz-
zerwieniem w okno masarni, skąd śmieją się do
niego otyłe szynki, tuśże salcesony oraz kiełbasy
poważne i półgłosem deklamuje:

Spiewałem tobie, zimo, ody uroczyste,
U nog białych twych, zimo, akrostych się ścieli
Tak piękny, jak sny moje śnieżyste i czyste.
Dziś wołam...

Wtem ktoś, idący szybko, potrącił z furą pojęt
czy dyetaryusza naszego.

...Bodaj ciebie wszyscy dyabli wzięli! —
kończy obduzono z marzeń przyszły prawdopodobnie
wieszak.

Ruch dzisi niezwykły, bo przedświąteczny. Ot ja-
kieś maleństwo z boną przeleci ulicą, niosąc w ruku
świąteczne zakupna. Znow jakaś oblatowana mama,
czy ciocia, obhurzona jak wielbłąd, przemknie przez
ulicę, spiesząc do domu.

Najwięcej ożywienia w handlach artykułów spo-
żywczych, gdzie nasze gospoście czynią ostatnie za-
kupna. Wieg cukier, miod, bakalie i t. d. Również pa-
kietkami wiele osób zaopatruje się w gotowe ozdoby
torty, przekładnice i bułki świąteczne.

Na rynku koło Mickiewicza ostatnie sprzedawane są
choinki. Przekupnie już nie drożą się z ceną, bo drzewka

PRZEWROT.

Powieść z najbliższej przyszłości przez Ludwika Szczepańskiego.

WSTĘP.

Rok 1910 był dla całej Europy rokiem nie-
zwykłych wstrząsów, które u wszystkich naród-
ów wytworzyły stan dziwnie gorączkowego na-
prężenia, pełnego przeczuć, obaw i niepokojów.
Od czasu wielkopemnej wojny japońsko-rosyjs-
kiej, która w stosunkach europejskich sprowa-
dziła zupełną przemianę wartości, świat już nie za-
znął spokoju. Naprężd zgniała rewolucja rosyjska,
następnie sprawy bałkańskie, wreszcie coraz
ostrzejszy antagonizm między Anglią a Niemca-
mi — wytworzyły mroźne materjały palnego,
który lada iskra mogła przewrócić do wybuchu.
W miesiącu czerwcu i lipcu sensacyjna, fan-
tastyczna sprawa Silnickiego, któremu powido-
dło się skonstruować pierwszy, do praktycznych
celów służący mogący aeromobil*) iktory jako

król powietrza* urągał całej potęgde niemieckiej,
a wreszcie, nieulekając się pod opiekę Francyi
i Anglii, za sprawą milionera amerykańskiego sta-
nął na czele międzynarodowego tow. akcyjnego
żeglugi powietrznej (Worlds Aviatie
Company) — ta sprawa przyczyniła się waleń
do zaostrezenia konfliktu między Niemcami a Anglią.

Ekonomiczna ekspansja Niemiec i ustawiczne
zbrojenia pruskie były w Anglii od dawna przed-
miotem troski, a buta cesarza Wilhelma, jego
przewrotne niebezpieczne postępowanie, jego ga-
daltwie samowładztwo i rojenia z niewłaściwej
półgłosie imperium niemieckiego dolewały wciąż
olej do ognia. Gdy zaś Niemcy — na podstawie
wykradzionych planów Silnickiego — przystąpiły
do budowy floty aeromobilów (a miały już flotę
balonów wojennych) Anglia nie wahała się dłużej,
lecz postanowiła zawczasu zgnieść niebezpiecznego
przeciwnika.

cernika w dokach Kilonu — były przedmiotem powieści
„Król Powietrza”. Powieść ta ukazała się niebawem w kolej-
kowym wydaniu.

Stosunki europejskie ułożyły się były od r.
1908 w ten sposób, że jedną grupę mocarstw,
związanych przyjacielską entente, stanowiły Anglia,
Francja, Rosya, Włochy, Turcja i państwa bał-
kańskie, drugą grupę Niemcy i Austria. Trójpri-
mierze, przez tyle lat łączące tak naturalnym
sojuszem Austrię z Włochami i Prusami rozchwiało
się. Włochy przystąpiły do koalicyj mocarstw za-
chodnich; i z trójpriemierza zrobiło się dwupri-
mierze Austrii i Niemiec. Ale i ten związek, tak
skłoniony dla interesów Austrii wręcz nienawistny
słowiańskiej większości jej ludów, istniał już tylko
pozornie, a faktycznie między temi państwami za-
panował zupełny rozdziewek.

Austrija z najwyższą nieufnością śledziła za-
bórce zapędy Prus, mogące ją uwikłać w wojnę
europejską i pangermański apetyt na Czechy i Śląsk;
Prusy żywiły do Austrii urazę, że przestała im
sekundować w pojedynku z Anglią i Francją.

Niemcy — oraz niestety Austria — były zu-
pełnie odosobnione; Niemcy wierne dawnej tra-
dycji jednak umiędzy się do Rosyi i świadczyły
jej przyjacielskie usługi. Prusy i Rosya, dwie
osiole reakcji i zasady „siła przed prawem”,
ignieły ku sobie niemal instynktownie, wspólnie
ostrząc sobie zęby przeciw Austrii, przyciem Ros-
sya występowała w roli obrońcy Słowian.

Rewolucja z roku 1905 przesłała w Rosyi po-
zornie bez śladu; porwy wołosciowe zostały

zdużone, reakcja rozpanoszyła się jak za daw-
nych dobrych czasów, tj. czasów przed wojną ja-
pońską... I w Prusach i w Rosyi uciek Polaków
doszedł do szczytu. Ale w Rosyi rewolucja, choć
zdużona, miała jeszcze pod ziemią powierzchnię,
na której bandytom i deprawcya krzewiły się
w monstrualny sposób.

W połowie sierpnia — z powodu konfliktu
w Kiancauz a po części z powodu sfery Silnickiego
bawięcego w Londynie, stosunki między Anglią
a Niemcami naprężyły się do tego stopnia, że
Anglia odwołała swego ambasadora z Berlina,
a w trzy godziny później torpedowce an-
gielskie uderzyły pod Kiancauz na
dwa pancerniki niemieckie i zatopiły je.

Wybuchła wojna anglo-niemiecka. Europa za-
dygotała w posadach.
W cztery dni później pod Helgolandem
flota angielska w krwawej dziesięcio-
godzinnej bitwie zrozgromiła i zniszczy-
ła flotę niemiecką. Niemcy musieli się wy-
ręce myśli najazdu na Anglię, potęga ich morską
była zlamana, pancerniki angielskie blokowały
i ostrzeliwały brzozy niemieckie. Socyalści ni-
emieccy, lubo zranili także przejęci srowinizmem
pruskim, teraz wobec klęski mitali gromy prze-
ciw Wilhelmu.

Wartościowe PODARKI na GWIAZDKĘ

Zegarki, Pierścionki, Kolczyki, Zaśneczki, Kolijki,
Medaliki, Broszki, Szpilki, Spinki, Bransoletki itd.
złote i srebrne.

polca

najtaniej

PIERWSZY

Emil Goldwasser, Kraków, Grodzka 58.

Za darmo

wysłać na prowincję
swoją bogatą
ilustr. cennik.

Na składzie: łyżki, ty-
żeczki, cukierniki
srebrne i wszelkie inne
wzrosty
z czystego srebra

niej nie sprzedane, muszą być wieczorem uprzątnięte.

Zabawki dziecięce kupowane są w znacznych ilościach. Świewo wzięto polskie gry i zabawki polskie dla dzieci białej kupy. A z zabawek drewnianych dużo sprzedają furcy tanich a estetycznych wyrobów jaworskich.

W domach równych, jak na ulicy. A może i większy. Przygotowuje się willa. Raz tylko na rok takie święto. Wszystko przy pracy. Przy kuchni z zakasany rękawami sama pani domu się krząta. W saloniku najstarsza siostra choć ubieranie drzewka. A dzieci? Włóczą się po mieszkaniu, zaglądając do kuchni, to rzucając spojrzenia w kierunku zamkniętych drzwi saloniku. Z pieca kucharskiego sterczą w blachach sterczą, przekładając je. Na kuchni zaś widnieją cały legion garbków. W nich smażą się i pieczą najróżnorodniejsze smakołyki wigilijne.

Niedługo, za parę godzin w domach rodziny pozasiadają przy stołach, by spożyć wspólnie wieczór i staropolskim zwyczajem podzielić się opłatkiem.

W KUŹNI.

Lulajże Jezuniu...

Hanka Stalikowa nacila stuczonym głosem starą kolebę, ugniatując ciasto na pieczone świętce.

"Lulajże Jezuniu..." — i kończyła dziwnie ostrym i ochrypłym śmiechem, by za chwilę rozpocząć piosenkę na nowo. Mał jej, tegi, muskularny kowal, siedząc przy osnowionym stole z głową opartą na ręce, drząc zaś dioną głazidł machinalnie głębi, jasną broń.

Twarz jego ciemna oczywisto dwoje jasno błękitnych oczu, które dawniej patrzyły jasno i uśmiechają się. Ale to było dawno, bardzo dawno!

Obecnie ponury wzrok jego machinalnie śledził poruszenia żony.

Wreszcie nie wytrzymał dłużej słuchając tego śpiewu. Podniósł się ociężałe z żawy i jęknął:

"O, Boże, Boże! I to ja jestem wszystkiemu winien!" Przeciągnął z westchnieniem pełne swe ramiona, a włożywszy na jedną czuprynę stary kapelusz, wyszedł przed chatę.

Na polu siny mrił panować i wicher miałł tumanami śniegu drobne i ostrego, jak szpilek, na dach kuźni, stojąc dość daleko od miasteczka.

"Bogdały ja cią zasypała!" mruknął kowal ponuro, stając na progu chaty i podając szeroką pierś wściekłym podmuchom wiatru. Dawno już temu, jak w tej piersi biło serce radośnie, ale dziś smutek podwójnie ciężko przyniósł duszę Mateusza.

"Lulajże Jezuniu..." zanucił z cicha i nagle ten siny jak dąb mężczyzna, zakrywszy twarz dionią, szatka żalostnie. "Panie Boże odpuść! — Chciałem z niego zrobić uczciwego człowieka — takiemu surowości potrzeba — a tymczasem — o Boże!"

I przed oczyma duszy jego stanął ów dzień, w którym jedynak jego, Jasiak uciekł z domu. Był to żywy, rożukany chłopak i ojciec ciężką miał bięde, by nauczyć go posłuchu. Nieraz tego go musiał obić rzeźmiennym pasem. Ale im surowszym był ojciec, tem bardziej matka jednaka pieściła. Aż raz pewnego i jej miarka cierpliwości się przebrała, a uczuła, że chłopak na karę zasłużył. Niechcąc zaś być go sama, zagroziła:

"Poczekaj! Powiem ojcu! Ten cię nauczył!"

Widocznie próba ta nie tuż zawsze łagodnej matki zbyła wielkie wrażenie na chłopcu zbrodnic, strach przed karą, która wobec tego musiała być podwójnie sroga, zwyciężył i wypędził chłopaka z domu w świat daleki, a rodziców w ciężkim smutku pożyty.

W tej sytuacji wiedza Prus, nie bardzo przesadzą lekcejącej się rewolucji, bo armia ładowa była samobieżna, a spókołkami i ku szkodzie niemu światła prosił o pokój.

W Hadze, w tym samym pałacu, w którym obradowali sławne kongresy pokojowe, nastąpiło podpisanie preliminarzy pokojowych ze strony prezydentów Niemiec i Anglii. Cesarz Wilhelm, jak każdy pokornym gwałtownik, utracił dawną hardość i akceptował upokarzające warunki: odstąpił Anglii Helgoland, Klansan i kolonie afrykańskie oraz zgodził się na zaniechanie wszelkich ambicji morskich i ograniczenie floty niemieckiej licząc dwadzieścia pancerników.

Natomiast Cesarz Wilhelm zażądał od Anglii, aby mu nie przeszkadzała w jego zamiarach na lądzie. Pobite na morzu Prusy chciały się kompenzować na lądzie — kosztowne Austrii. Mając armię w pogotowie, cesarz Wilhelm zamierzał powetować sobie poniesione straty na Austrii, która odmówiła mu w wojnie z Anglią wszelkiej pomocy i „zdradziła Niemcy" — zamierzał powiększyć terytorium niemieckie i odzyskać ląd stracony.

Przekonał się młot rozbiór Austrii!

Niemcy nieśli przytępną pomoc Rosji, która lękała się popularnego wojny z Austrią, „ciemnoleśnią bałkańskich Słowian" i słabości do udziału w rozbiórce Austrii do puszczenia być musiała.

Mateusz przeważał swe dumanie, przypominając sobie, że niedobrze było znowu zostawiać samą; powstał więc i leniwie wrócił się z powrotem do chaty. A chatka to była schudła, w malowniczym miejscu nad brzegiem rzeki postawiona, a otoczona zewsząd pięknym sadem.

Z trudem otworzył kowal drzwi do chaty, która wicher gwałtem zapierał i wszedł do izby. Hanka siedziała przed piecem i beczymnie patrzyła w ogień. Znał już ten jej stan. Po gwałtownej, nerwowej pracy, następowały chwile zupełnej apatii; nie wówczas nie widziała, ani słyszała co się w koło niej działo.

Mał przystąpił do niej i poglaskał po głowie. Surokiet jego dionie delikatnie dotykały ciemnych włosów biedaczki w każdym ruchu ujawniając głębią tkliwość i współczucie.

Nagle kobieta porwała się jak za snu zbudzona, skoczyła do stołu i poczęła gorączkowo śledzić sterczą z ciasta. "Jeden dla mnie — jeden dla ciebie, a trzeci dla naszego Jaska!" — szeptała z rzewnym uśmiechem, który dionie odbijał od oczu, jakby mgłą zasnutych i w dal patrzących.

"Gniewasz się, Mateuszu? — Wasz Jasiak dziś przecie wrócił! — Nie bij go już więcej! — Brzydkie chłopak — tak długo nie wracał! — O Boże!"

Wzięła z miski jeszcze garść rożenek i ułożyła z nich na wierzchu struclę lili J.

Mateuszowi serce pękało na widok obłędu żony. Powrotem syna już się nie spodziewał. Wszak już pół roku minęło od czasu jego zniknięcia, a nie dał znać ani słowa. Może gdzie zmarł! Hanka włożyła ciasto w piec, odziała się potem dużą chustą, na głowę wzięła drożdż, a w ręce wielki kos i wyszła z chaty, mimo wicheru i śniegu, zmierzając za miasteczka. Wkrótce wszedła na bruk uliczny a za małą chwilę stanęła na rynku, gdzie ujrzała las choinek przygotowanych na gwiazdkę. Przystąpiła śmiało do sprzedającego.

"Jakie ładne drzewka! — zawołała — dajcie mi jedno dla mego Jaska, co rok mu choinę stroje, to i dziś — wiecie przecie, że dziś wróci!"

Sprzedający, stary wieśniak milcząc podał jej jedno drzewko.

"Dziękuję, dziękuję — to Jasiak się ucieszy!" i pobiegła dalej.

"Biedne kowale frasnęły do cna w głowie przedzielić!" wrzucił się handlarz do stojącego obok wieśniaka.

"Martwi się, że to ona była przyczyną że Jasiak z domu uciekł. A szkoda jej! Dobra z niej gospodyni!"

"I dobra kobieta! Broń Boże każdego od takiego nieszczęścia!" westchnął.

Hanka tymczasem podreptała do kramów gdzie nakupiła jabłek, orzechów, świeczek i cukierków.

"No, teraz doś!" rzekła wreszcie, zarzucała ciężki kos na ramie, chodząc wzięła w rękę i tak obładowana, walcząc z coraz silniejszym wichrem wróciła do domu.

Słońce zachodziło właśnie błyskając krwawo poprzez chmury, gdy kowalowa weszła do chaty. Wyjęła ciasto upieczone z pieca, nastawiła ryby, by się ugotowały na wieczór, nakryła stół czystym obrusem i ustroiła choinkę.

Stała właśnie, patrząc z zadowoleniem na dzieło rąk swoich, gdy ktoś zapukał.

"Proszę wejść!"

To chłopak od szewca z miasteczka przyniósł nowe buty dla kowala. Hanka podała mu garść orzechów i kilka jabłek.

"Na, masz, bierz! To na kolebę!" —

"Dziękuję! Wesołych świąt!" wykrzyknął chłopiec wybiegając.

Król Edward, gdy mu lord Grey sakomnikował plany Niemiec, rzekł:

Zachowamy ścisłą neutralność.

Czy ten najręczniejszy ukoronowany polityk europejski chciał dopuścić, aby potęga Prus kosztowno Austrii ponowiła się skrepiła? Czy też sądził, że Niemcy w tej akcji wojennej wytęmią sobie resztę sębów?

Nikt tego nie odgadnął, ale faktem było, że Anglia i Francja postanowiły zachować neutralność, gdyby Niemcy i Rosja zaatakowały Austrię.

Jeszcze nie assechi stramant na bagiem kolonii pokojowym, gdy Niemcy ścigali go cichą wojską nad Łabą i Odrą — a p. Tichirzy w młoty arcysekretnie bawli w Petersburgu, nakładając cara do wojny i udziału w rozbiórce Austrii.

Dyplomacja austriacka, jak zwykle niedołężna, nieszczęśliwego się nie domyślała i wraz z całym światem dionia się niemiernie tak szybkoemu zakończeniu wojny anglo-niemieckiej i zawarciu pokoju.

Nagle — gdy z powodu kłopotu Prasy przesyła do demonstracji w miastach ceskich prześwił prowokatorskim barasem niemieckim, Prusy bardzo ostro przypomniły się w Wiedniu o „prawo uściśnione".

W Wiedniu zapanała konsternacja. Na notę pruską odpowiedział dość słabo, a na to nadeszło z Berlina jeszcze ostrzejsze w tonie polecenie „zanowowania praw niemieckich!"

"Wesołych świąt!" jęknął kowal, zaledwie wesoł bóg mógł opowiad.

Nuż zapadała.

"Czemuż nie przychodzi?" szeptała Hanusia. Mateusz odwrócił twarz i milczał.

"Zaraz nadejdzie!" pocieszała się kowalowa biorąc znowu chustkę z kółka.

"Zostaje, gdzie idzie?" zapytał Mateusz.

"Zostać?" odrzekła jakby zdziwiona, otuliła się chustką, i skinąwszy tajemniczo na męża, wyszła.

Kowal pokiwiał rozpaczliwie głową, mimo to jednak zdecydował się pójść za żoną.

Wyszedłszy na plot ujrzał ją stojącą u plotu od strony gościńca i patrzącą w dal. Mateusz stanął milcząc obok niej. W ciszy nocnej nie widąc nie było prócz olbrzymiej płaszczyzny śnieżnej i nie słychać prócz wycia i szumu wiatru. Nad głowami ich tysiące gwiazd migotało niespokojnie, a mriż zdawał się rósnać z każdą chwilą.

Nagle kobieta chwyciła męża za rękę.

"Słuchaj!" zawołała.

"Nie nie słyszę — to wiatr szumi!"

"Nie! — nie! Coś woła!" — Matko! Matko!"

"Myślisz się, Hanuś, to wicher?"

Objął ją w pól i podciągnął go chacie, a ona szła za nim posłuszna jak dziecko. Lecz nagle wyrwała mu się z ramion i wybiegła za plot na pole.

"Jasku! Jasku!" krzyknęła dziko. A zwracając się do męża, który pospieszył za nią, wskazała palcem daleki punkt na horyzoncie.

"Tam — tam! Mateuszu — to on!"

"Ale! Hanuś!"

"To on, to on! Nie widzisz?" — Och, teraz upadł! — idzie znowu! To dziecko, mój dziecko!"

Dreszcz przeszedł kowala i mimowoli powiódł oczyma za wskazującą ręką kobiety.

Na Boga, tam na pagórku istotnie się coś porusza, jakby człowiek. Idzie prosto na bagnisko nadreżne, widocznie zbłąkany. Daj mu znak jakiś, a ja pójde naprzeciw!"

Kobieta pobiegła ku chacie i powróciła po chwili z palącą głownią w ręku — i tak oboje pospieszyli naprzeciw samotnego wędrowca, brnąc przez śnieg, zapadając czasem po pas w zasypach, by po chwili wspierając się nawzajem wydobywali się na nowo na gładką powierzchnię. Usta kobiety szeptały słowa modlitwy, mężczyzna dyszał ciężko i dyszał całym ciałem ze wzruszenia. Nagle oboje krzyknęli: "Matko to ja, Jasiak!" rozedrgali się słabe wołanie — równocześnie powstał ludzka, do której dążyli znikła pod śniegiem.

Nagłym wysiłkiem kowalowie porwali się na przód — dysząc, złani potem przedarli się oboje ku niekierstajłemu, bryle widać się z pod śniegu. Kilka silnych ruchów kowala i dźwignął skostniałego chłopaka w ramionach podczas gdy kobieta z jękiem objęła go głębie.

Tak, to był Jasiak, skostniały, omdlały z zimna i głodu, obdarty, ale żywy i zdrowy.

Na wigilię dążył do domu, do matki, przeżył skrucą i tęsknotą, a serce matki go przeucilo!

I podczas gdy kowal, objawiały syna w pół, trochę niosąc a trochę wspierając, prowadził go do chaty, matka trzymając rękę Jaska w swych dionach pełną pierśnią zanuciła kolebę radosną:

Bóg się rodzi! Moc truchle!

Marya Barsowa.

Człowiek postępowy.

(Szkieł z miasta).

Jest młody p. Krzysztof. We środę, w przeddzień wili w południe zastałem go w handelku. Był bladej, Alarmujące wieści o ruchach wojsk niemieckich i gromadzenie pułków rosyjskich w Kielcach, Modlinie, w Częstochowie oraz na Podolu wywoływały w Wiedniu w sferach miasodrogich listną panikę, która przegotowała się — i to na dwa fronty — nie tylko dla domów.

Nad morzem Bośnia i Hercegowina, Serbia i Czarnogóra — pod wpływem emigracyjnych rosyjskich — zaczęły się znowu gwałtownie burzyć. I Austriya musiała cempredziej pułki wojska wysłać na granicę północno-wschodnią.

Finis Austriae! Wypadki tak szybko następowały po sobie, że dyplomacya austr. prostron tebu zlapała nie mogła.

Poleżenie było rozpaczliwe. Austriya, stawkana w trzech stronach, (a zagroźona także przez Włochy) pomocy znikąd nie mogła się spodziewać.

A dnia 26 września Prusy, szukając widocznie konfliktu, wysłały tręsię, jeszcze ostrzejszą notę do Wiednia w „obronie krajów wschodnich Niemców"....

ROZDZIAŁ I.

Josiaa piazce, Staś się śmieje.

W domu p. radcostwa Sielwarkowskich przy ulicy Zwierzynieckiej w Krakowie zrobiło się „piękno". Zrobiła je energiczna jak zawsze pani Klementyna Sielwarkowska, tym razem z powodu syna, ósmastoletniego Stasia, chłopca sympatycznego.

o czy miał podkucie, a ręce mu się trzęsły, jak w delirium. Coś to panu? — pytam go bez zbytniego współczucia.

— Ta co? ta święta... Bodaj je potamało, te głupie wymysły!

— Przepraszam pana — mówię mu na to — jeżeli co jest, to nie święta winna, tylko ludzie są winni. Niech nie robią świąt i już!

P. Krzysztof spojrzał na niego głupekowato, a na znak zdumienia rozchyliły mu się wargi i spuściła się z nich nitka śliny.

— Pan ma niby rację, że ludzie są żądaki nie święta, ale one bądź co bądź najuczciwszego człowieka ciągną do knapi.

No, bo gdzie ma pójść? W domu nie wysiedzi, bo żona robi porządek a zresztą ciągle woła: dawaj pieniądze. Nie ma rady, trzeba iść na miasto i szukać pieniędzy...

I poszedł pan?

— Poszedłem i wziąłem zaliczkę pięćdziesiąt koron. Ale spiechałem Kalasanta z Rochni. Co tu robisz! Przyjechałem na zakupy. Chodźmy na rynek? C miałem robić? Poszedłem — i siedzę tutaj i tełh mnie boli...

— Chyba nie od rybki, ale od tego, czemu ja pan zakrapiał. Zmył pan sobie głowę zimną wodą, wróć pan do domu, przeproś pana żonę, oddaj jej pieniądze i koniec.

— Panie, gdzie moje pieniądze! Trzy korony i parę centów mi się zostało.

— Jakto, za pół dnia przepiełś te pieniądze? —

A widzi pan! Gdymy nie te głupie święta, to nie brałbym zaliczek i ten kurny Kalasany nie przyjeżdżałby tu z Rochni i nie ciągał mnie po knajpach, no czy nie? Powiedzieć pan tak sam?

Człowiek z charakterem nie olega pokusie.

— To się tak gada! Proszę pana, stał pan przed bufetem, a tu Kieliski ze starką, a tam bułka kawiorem posmarowana, albo zapach polędwicy z kapustą pana dojdzie, a chłopak niesie pilnizna z taką śmietaną na wierzchu... panie, na świecie nima człowieka, aby się temu oparł! Ale w gruncie rzeczy to święta temu winny. Niech pan napisze taki artykuł, że to pogorszyli zwyczaj te święta, że nie powinniśmy się na nie rujnować, objadać i zapiać. Ze wystarczyć pójść do kościoła i Pana Boga pochwalić, że żona rozsądna nie powinna na święta żądać od męża pieniędzy... mój panie, niech pan tak napisze, bo ona bardzo „Nowin" słucha, a to ja jej wrzód połamie...

— I pan się naprawdę nieczysz na to, abyśmy świąt po naszymu nie obchodzili?

— Jak Boga kocham! Przecież pan mnie zna i pan wie, że ja jestem człowiek postępowy... I już o nic mi nie chodzi, tylko żeby jak mogłoby wrócić do domu. Bo moja żona to taka pasyonatka... Po takim tem, to zlapie cobadę w rękę i wali, jakichy ja był z drzewa... Panie, napisz pan taki artykuł! Dla pana to furda, a może się baba udubrucha i także nabierze postępowego sposobu myślenia jak ja...

Z KRAJU.

Kwestya soli.

Narezcze spełnienie życzeń ludności! Akcyja zainicjowana przez Rolo polskie w sprawie dostawy dobrej soli kamiennej po cenie 20 halery za 1 klg., skończyła się pomyślnie. Komisyja ministerjalna pod kierownictwem szefa sekcyi, Książkolekiego, przy udziale wiceprez. kraj. rady skarbu Prokopiewicza i referenta Banku kraj. radcy Miedwiecza, stwierdziła na

cznego, ale zdaniem mamy urwisza, jakich mało. Chłopcu nauka nie bardzo w smak była, sąmował się głównie sportem, a teraz na obłitek panu Sielwarkowa nasłuchała się jego pokojin list, zacytujmy się od słów: „Ukochana Heleno!"

Do kogo jest ten list? Pytała gożna energiczna pani Sielwarkowa, umięgająca trzymać w ryzach męża, syna, córkę Joasię i nieszczerne służę.

Chłopiec był bardzo zachwytany i „stał się służę".

— To jest moja tajemnica, a mama nie ma prawa czytać moich listów!

— A, ty niegodziwy chłopce! Terać ci już romanse w głowie, a także na jarzę rowerem masę czas, ale a greki będziesz miał znowu dwójkę, jak w roku przeszłym!

— Nie mogę wina, że belfer jest głupi i łapie mnie na słowa. A jak mi mama będzie tak dokuczała, to jak Boga kocham, wstąpię na ochotność do wojska! Terać wszystkich bora!

Pani Sielwarkowa zabierała się już do wypalenia urwisów! siaraczęty a długiej repremendy, gdy nagle dźwięk zadzwonek. Służąca weszła:

— Ta bogata pani, co to była u nas przed kilku dniami, przyjechała.

Pani Sielwarka zwróciła pani Klementyna...

Proś ja zaraz do salonu!

Staś tymczasem już pobiegł do przedpokoju, aby przywitać kuzynkę.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Magazyn Obuwia
przy ulicy ZWIERZYNECKIEJ L. 4 (obok drukarni Anczyca)
Polecając się łaskawym względem Szanownej P. T. Publiczności, kreśli się za firmę **WALENTY KORTA.**

Licytacyi
nakupienie 8.000 zegarków płaskich stalowych Remontoar, genewskich, systemu „OMEGA" i sprzedaje za zaliczką szutka po kor. 8.—. Na żądanie wysyłam cennik darmo i opłatnie.

POLECA
swoją bogato zaopatrzony skład obuwia wykonanego z największą elegancją, według najnowszych fasonów. — Przyjmuje zamówienia na obuwie wszelkiego rodzaju i wykonuje takowe na czas oznaczony, z wszelką dokładnością, rękając za ich trwałość i po cenach możliwie przystępnych.

JÓZEF FEIL, Kraków, ulica Grodzka 62a
poleca najtaniej Wartościowe podarki na „Gwiazdkę", zegarki, zegary, budziki, pierścionki, łańcuszki, kolczyki złote i srebrne, tyżki, tyżaczki, srebrne okularnice oraz wszelkie inne wyroby ze złota, srebra i srebra chińskiego.

Od redakcji.

„Nowiny” zaczęły VII. rok istnienia. W ciągu ubiegłych 6 lat „Nowiny” dały się szan. Czytelnikom dostatecznie poznać jako dziennik demokratyczny, stojący niezłomie na straży najwyższych ideałów polskich. Nie mieszając się do walki partyjnych, starając się zawsze o bezstronne oświetlenie każdej sprawy, „Nowiny” zachowały sobie swobodę zdania i niezawisłość krytyki, której w razie potrzeby śmiało dają wyraz, broniąc energicznie interesów klas pracujących i słabszych a zwalczając i karcąc skutecznie wszelkie antynarodowe i przewrotowe dążności.

W ciągu sześciu lat swego istnienia „Nowiny”, śmiało to rzec można, stały się najpopularniejszym dziennikiem w Zachodniej Galicji — i są mile widzianym gościem w każdym domu polskim, przynosząc każdemu czytelnikowi codziennie zasób wiele interesującej lektury.

„Nowiny” celują szybkością informacji, treściwym ujęciem każdej sprawy, barwnym obrazowaniem bieżącego życia. W przeciwieństwie do innych dzienników, zapożyczonych we wzory niemieckie, „Nowiny” zbliżają się do typu **Fränkisches**, starając się zawsze o interesujące i jasne przedstawienie każdej sprawy, unikając prześladowania szpalt jałowym balastem frazeologii.

W czasach dzisiejszych, gorących i niespokojnych „Nowiny” dbać będą usilnie o szybkość wszelkich informacji, o aktualność treści. W roku 1909 — wobec coraz wzrastającego grona czytelników — „Nowiny” pozostając wiernie swemu prawdziwie demokratycznemu i narodowemu programowi, udoskonalą swój wygląd zewnętrzny i przyspieszą sposób ekspedycji.

W gwiazdkowym nrze „Nowiny” rozpoczynają druk sensacyjnej powieści

„Przewrót“

stanowiącej drugą (samoistną) część „*Króla Powietrza*”, a obrazującą przyszłą wielką wojnę europejską i obalenie Krakowa. W drugim ośminku, po ukończeniu „Ładnej Julci” i „Żyda Wiecznego Tułacza” (przed N. Rokiem) — ukaze się nowa sensacyjna powieść.

Zwracamy uwagę szan. Czytelników na ogłoszenie o bezpłatnych prenumeratach dla wszystkich rocznych, półrocznych i kwartalnych abonentów.

Każdy nowy abonent, który uiszcza prenumeratę za styczeń, będzie przez grzeczność otrzymywał „Nowiny” bezpłatnie. Przenumerata miesięczna wynosi 1 kor. 50 hal. (już z dostawą do domu lub z przesyłką pocztową), zatem „Nowiny” są najtańszym dziennikiem w Galicji.

Redakcja.

Konkurs na fejleton.

Redakcja „Nowin” ogłasza niniejszym konkurs na **NOVELKĘ**, krótkie opowiadanie obejmujące najwyżej 150 wierszy zwykłego druku.

Ogłaszając ten konkurs redakcja „Nowin” bierze się do pomocy w interesującym materjału do fejltonu dziennika. Do konkursu dopuszczone są

zestawienia, zawiązków, powieści, szkice z życia, a tym warunkiem, że objętość ich bezwarunkowo nie może przekraczać 150 wierszy druku. Najbardziej pożądane i pierwszeństwo mieć będą na obszarze realnego życia oparte, pogodne, dowcipne, humorystyczne opowiadania lub szkice.

W konkursie mogą brać udział wszyscy czytelnicy „Nowin”. Rokopisy winny być nadsyłane do redakcji „Nowin” bezimiennie, opatrzone godłem: nazwisko i adres autora należy podać w dołączonej do rękopisu, zaopiniowanej kopercie, noszącej to samo godło co rękopis.

Termin nadsyłania rękopisów upływa z dniem 31 stycznia 1909.

Nagrody: kor. 30 i kor. 20 — dla autorów nowel uznanych za najlepsze. Redakcja zastrzega sobie druk dalszych wyszczególnionych nowel, za poprzednim porozumieniem się z autorem.

Sąd konkursowy tworzą pp. **Zygmunt Kawecki**, **Edmund Bieder** i red. „Nowin” **Ludwik Szczepaniak**. Przyznanie nagród nastąpi w połowie lutego 1909.

Redakcja.

ZE ŚWIATA.

Staropolska wigilia magnacka.

Oto menu wigilii u hetmana Branickiego w drugiej połowie XVIII wieku, spisane dla potęmności przez niewiedomego z nazwiska rymopisza:

„Rzadko smakowitsza czyja może być w świecie wigilia, jak była przy gościł toku wczoraj u nas, w Białymostku, w domu przeasnego pana, kasztelana i hetmana.

„Chociaż była pora chłodna, przyjechali goście z Grodna, z Łomży, z Wipy, z Tykocina, z Bielska, z Branska, z Drohobycza, a nawet nasz pan łaskawy pozapraszał i z Warszawy. Piętnaście stołów obsiedli, więc opowiem ci tam jedli.

„Początek sutoj wigilii był od litewskiej kucyli. Item ogromne szczupaki, a jeden z nich był aż taki, że go dźwigały dwa chłopcy, drugi pół dwunastej stopy. Item karpie zbyt szerokie, przy nich flondry jednokłose, item stynki w długim sosie, po nich z przyprawą łososię, item że żmujdzł wina, item spieczony z lina, item okonie nadziane i sandace sprowadzone.

„Z marynaty danie drugie: węgorez na kocię długie, rarytasy rozliczne, zamorskie i zagraniczne.

„W trzecim danu na przysmaki ostrzygi, żabki, ślimaki i przysmaczek wcale nowy na frykas—ogon bobrowy.

„Po krótkiej chwili spożycia przyszła jesiotra pieczona, obok niej ryblętek tłumi i przegromne dwa sumy.

„Nowy serwis został dany: królewskie marcepany, apelcyny z Czerogrodu, daktyle z szacha ogrodu, piramidy z cukru lane i botki z ciasta udane. Paszety—kuchy się spodziewały, że w nim żył karzeł spoczął?”

„Podniósł się człek malutecki, a nastroiwszy skrzypce, dałując gościom za względy, zagrał piosenkę koledy.

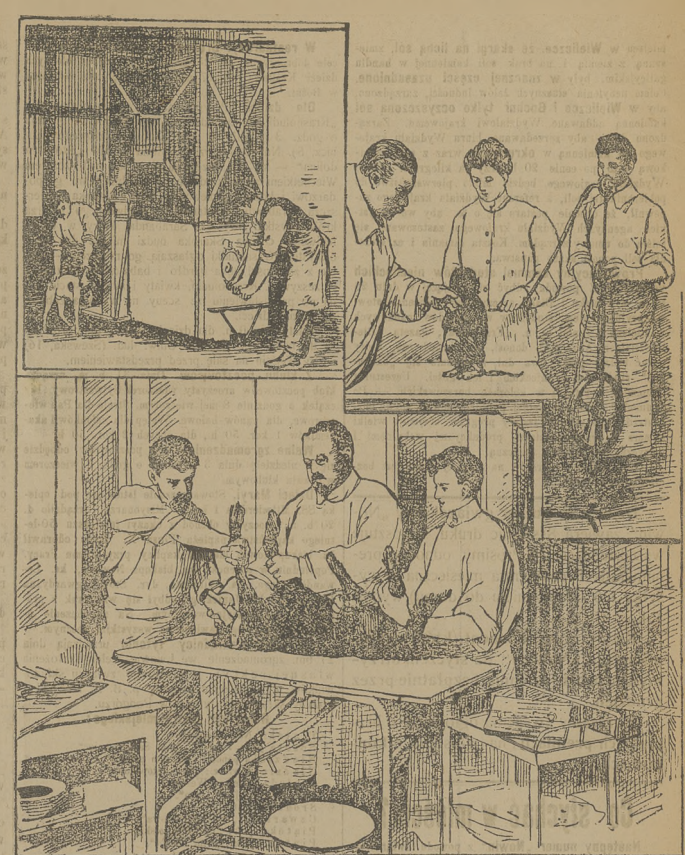
„Zaś zakończył wigilię azjatyckie bakalie i tak ogromne pierniki z piecia imci dobrodziej, że, jak pod koldry jakimiś, można się przespąć pod niemi.

„A co prócz jadła utyła było tam jeszcze do picia, tego i wyliczać przona! Kądz wie, jak jest zażożna, sławna po świecie piwnica naszego pana dziedzica!”

Teraz już takich uczt nie ujrzyz, ale i niema co ich żałować, bo i bez nich można zaspiewać koledy!

Szpital zwierzęcy.

W Polsce opieka nad zwierzętami jest wcale dobre rozwinęła, istnieją Towarzystwa ochrony zwierząt po większych miastach, np. we Lwowie, w Krakowie i w Przemyślu, jeszcze większe Towarzystwa takie jest w Warszawie i w Łodzi w zab. rosyjskim. Na zachodzie Europy opieka ta jest wszakże daleko bardziej powszechną i doprowadziła już do powstania różnych instytucji. Zwłaszcza w Anglii i we Francji znaleźli się dobrzy ludzie, którzy znacznym kosztem poczynili dużo dobrego dla nieszczęśliwych stworzeń. Między innemi istnieją tam liczne szpitale dla zwierząt, gdzie biedne, bezdomne stworzenia, gdy chorują, znajdują przybytek i opiekę. Taki szpi-

Szpital zwierzęcy. (Patr. „Ze świata“).

tal paryski wyobraża właśnie nasza rycina. Założyciel tego szpitala przyjaźnił zwierząt dr. Lepina. Cel szpitala tego jest podwójny: albo dopomóc choremu zwierzęciu za pomocą najnowszych środków w dziedzinie medycyny i chirurgii, albo też uczynić mu śmierć jak najłagodniejszą, gdyby utrudniało go się nie dalo. Operacje dokonują się pod chloroformem, zupełnie jak u ludzi. Zwierzęta czasem nie chcą dać się uspić i wtedy lekarz musi je przywiązywać. Nasza rycina wyobraża właśnie chloroformowanie psa przed operacją, aby go znieczulić na ból. Na prawo widzimy małą małpkę, którą poddawają lekarz masażowi, czyli mięsieniu, za pomocą stosownego przyrządu. Na lewo wreszcie widzimy, jakim sposobem skracają się maki zwierzęce, które jest nieuleczalnie chore. Mianowicie lekarz zamyka je w rodzaj strzykawki, napędzanej kwasem węglowym. Kwas ten wzdurza szybko zwierzę, a potem kłosa ono bardzo szybko i bez bólu.

Opieka nad zwierzętami jest dowodem wysokiej cywilizacji ludu, który ją uprawia. — Smutne, ale prawdziwe, że niejednemu człowiekowi tak dobrze się nie dzieje, gdy chory, jak tym paryskim zwierzętom!

Konkurs na dowcip lub anegdotę.

Pragnąc szan. czytelnikom przysporzyć wszelkiej lektury, redakcja „Nowin” ogłasza konkurs na najlepszy dowcip lub anegdotę (anegdota nie może przekraczać 30 wierszy druku).

Dowcip (względnie anegdota) może nie być oryginalnym pomysłem nadsyłającego, ale musi być w szerokiach sferach nieznanym i nie drukowanym poprzednio; porogażone koncepcje są oczywiście wykluczone od udziału w konkursie.

Termin nadsyłania rękopisów upływa z dniem 31 stycznia. Nagrodę za najlepszy dowcip stanowi piękne album „Duch rewolucjonista”, zawierające 10 rysunków G. Kamińskiego. Sąd konkursowy stanowi redakcja „Nowin”, która rozstrzygnie konkurs w pierwszych dniach lutego.

Redakcja „Nowin”.

PAWEŁ REROUX.

BALKON.

Na progu restauracji Marceli Northier odetchnął pełną pierzłą, wciągając z rozkoszą w zmępczone płuca świeże powietrze nocne, i sztywnym krokiem skierował się w stronę swego mieszkania. Przez ctery godziny w atmosferze przesyconej dymem, wylazłszy potraw, zapachem perfum i potu, wypalił niezliczoną ilość papierosów, wychylał kieliszki z kieliszkiem lekkiego szampana, postawione na boku przynajmniej, kiedy nie był wybrednego przyjaciela.

Przez ctery godziny, oparty o aksamitne poduszki kanapy wśród niepisanego ścisła i hałasu, obłąkany potokami jaskrawego światła, odbijającego się w zwierciadłach, znajdował się w stanie błogiego odurzenia. Wyszedł stamtąd z szalonym bólem głowy, i postanowił wrócić do domu pieszko, w nadziei, że ruch i chłód nocy podziała na jego rozstrojone nerwy.

Bez końca wydawał mu się schody wiodące na pięte piętro; e-mknąłszy drzwi za sobą, i rozehrawszy się pospiesznie, z uczuciem niewywołanej radości wygnął się na miłą i świeżość powietrza.

„Lec i teraz jeszcze nie doznawał siędowiadanie ulgi; głowa mu ciążyła, zaburzenia gastryczne nie pozwalały usnąć. Odrzuć koldrę i poszedł krećdusić po butelkę wody mineralnej. Potknął pełną szklankę, krzyknął się przytem niemiłosiernie pocieszała go tylko myśl, że coś tak wstrętnego musi mu niezawodnie pomódz, wrócił do łóżka i zgasł lampę.

Nie, stanowczo! jest mu bardzo źle! Na prawym boku, na lewym, w poprzek łóżka, na wznak,

na bruch! Wciąż niedobrze, przeklęty szampan...!

Narogęcie usnął.

Po chwili zerwał się znowu, obłąany szimnym potem. Było mu coraz gorzej, wstrząsany nim dreszcze, miał gorączkę.

— Kto wie! może na świetle powietrza zrobi mi się lepiej.

Wstał więc po raz drugi i na ościsł otworzył drzwi od balkonu.

Głęboka cisza; na ulicy nie było nikogo. Stychał było tylko oddalający się turkot dorożki i zbliżający się zaledwie dotykający światł lokomotywy. W polidnku jakiś szarolany brame — i ci-sza znowu zalegała ulicę. Wesak nikt go nie zobaczył; wyszedł więc na balkon tak jak stał, w koszuli i wychylił się przez balustradę.

Nagle ucisł, jakby wstrząśniętym nerwowo; odwrócił głowę: na balkonie obok niego, był jeszcze ktoś drugi. Weśnięty w róg balkonu stał jakiś człowiek i patrzył na niego.

Marceli, nadludzkiem prawie wysiłkiem odciskał spódkę. Skąd się tutaj wziął ten człowiek i co on sąsiedzi? Marynarka zniszczona, czapka z daszkiem? Z pewnością opryszek, a dostał się na balkon przez dach po rynale deszczowej.

Żeby wyjrzeć na ulicę musiał Marceli oddać się o kilka kroków od drzwi; teraz chce wrócić do pokoju zmazany, będzie przebieg obok tego człowieka. (A jeżeli tamten pomyśli, że on chce na niego napadnąć co wtedy?)

— Jeżeli pójdziesz, zrucię cię z balkonu — rzekł nieznajomy spokojnym głosem.

Głos to był ordynarny, ochrypły, z trudem wydobywający się z krtani. Na dźwięk głosu tego ucisł Marceli że mu krew w żyłach zastęga.

— Co czynię? Jak postąpić? Wdać się z nim w układy? bytyby co niedorzeczności! Walczyć? Przecież tamten wydawał się o wiele silniejszy

od niego. Nagle ogarnął Marcelo strach szalony. Za jakąchże czasów musiał dostać się do swego pokoju i zatrzasnąć za sobą drzwi od balkonu.

Z nagle postanowieniem rucił się ku drzwom — lecz w tej samej chwili nieznajomy postąpił krok naprzód i dwa silne ramiona ścisnęły Marcelo jak kleszcze.

Chciał krzyknąć; ciężka dłoń zamknęła mu usta. Oszałył z bólu i przerażenia próbował uwolnić się z śmiertelnego uścisku, lecz trzymające go ramiona ścisnęły go jeszcze silniej, gniołąc mu piersi. Bez celu, na pół tylko przytomny, ucisł Marceli, że dźwięk nie wytrzyma, że walka musi się w jakikolwiek sposób skończyć. Dobryś resztek sił uścisł powoli przedwzika na poręcz balkonu i rzucił go na ulicę.

— O, co to, to nie, — mruknął nieznajomy, i umiószył Marcelo w górę, przechylili go przez poręcz. Widząc niechybna zgubę, Marceli rozpaczałwie uciepili się jednej z żelaznych ozdób balustrady.

Człowiek z głuchym okrzykiem wdrapał się po rynale i znikł na dachu.

Marceli wyprętał gwałtownie ramiona, uścisł ucieść się do góry, lecz mięśnie odmówiły mu posłuszeństwa. Na umięglenie oka owiadła nim rozpaczalwa pokusa przypięcia nieuniknionego kłosa, tem strasliwszego im dłużej się odwleczł. Lecz Instykt samozachowawczy wziął górę.

Jakaż pozostała mu nadzieja? Że zobaczy go jakiś przechodzień? Lecz przecież na ulicy nie było nikogo. Ze ktoś usłyszy krzyk jego? Cała ulica była pogrążona śnie głębokim; wszystkie okna były posłanym. Ramiona uścisł mu już zdętwiały, w karu cud kurze bolesny. Żeby oszczędzić siły, próbował trzymać się za przemiany to jedną to drugą ręką. Za każdym poruszeniem zsuwał się coraz niżej i był coraz bliżej str-

znego końca, na jak długo jeszcze starczy mu siły?...

Nie wiedział co robić s głową. Jeżeli ję odchylił w tył, to ciężarem swoim pociągnie całe ciało; nachylił się naprzód, może dostać zawrót, uleść się przyciągającej próżni.

A może, jeżeli opuści balustradę, to spadnie na równe nogi na balkon trzeciego piętra. Lecz nie, to rzec wcale nie wątpliwa; spadnie na bruk z rebita czaszką z połamanymi kośćmi. Na te myśli włosy mu się najeżyły na głowie.

A na ulicy nikogo, nikogo!

Kto wie! gdyby był dżów jak zwykły, może byłoby mu się udało ucieść się w górę, dostać z powrotem na balkon. Ale po trył czterech godzin spędzonych w restauracji po niezliczonych kieliszkach podłego szampana, głowa pęka mu z bólu, a członki odmawiały posłuszeństwa.

Aż jakże straszna jest ta meczarnia, a powoli lecz niezmierzanie zbliżająca się śmierć. Już prawie nie czuje ramion. Ogarnęła go rozpacz szalona, zaczął pisać. Casy obłąany szimnym potem, ręce jego zwilgotniały, szedliżywały się po balustradzie, ciało stawało się coraz cięższym. Nagle, jakby dla przepiełnienia cary rozpacz, ucisł straszliwie szimno i niepoohamowaną cięż kielnicia. Jeżeli kielnicia jest nieodwołalnie zgubionym. Ten jego kielnicia, tem strasliwszego im dłużej się odwleczł. Lecz Instykt samozachowawczy wziął górę.

Nagle rozbudzony, obraca się po raz dwudziesty na drugi bok i naciągając koldrę na uszy mruczy:

— Przeklęty szampan! (Koniec.)

Na rok 1909 przeszło

1000 (tysiąc) bezpłatnych premii

ofiaruje wydawnictwo „NOWIN“

swoim Szan. Abonentom, którzy wprost w administracji „Nowin“ w Krakowie, Rynek gł. 8, uiszcza prenumeratę.

Prenumerata miesięczna „Nowin“ wynosi w Krakowie i na prowincyi kor. 1.50 już z dostawą do domu lub przesyłką pocztową.

Każdy **roczny** abonent (który złoży z góry prenumeratę w kwocie 18 koron) otrzymuje bezpłatnie

wspaniałą historyczną **MAPE POLSKI**

w 8 barwach, z portretami wszystkich posłów polskich w parlamencie wied., w sejmie Rzeszy w Berlinie i w Dumie w Petersburgu, z herbami miast i województw, reprodukcją Hołdu Pruskiego Matejki etc., albo do wyboru

CENNA POWIEŚĆ w cenie księgarskiej 4—6 kor.

Każdy **półroczny** abonent (który wprost w administracji „Nowin“ w Krakowie, Rynek l. 8, uiszcza

prenumeratę w kwocie kor. 9) otrzymuje bezpłatnie **KALENDARZ WOJNARA.**

Każdy **kwartalny** abonent (który uiszcza prenumeratę w kwocie 4 kor. 50 hal.), otrzymuje

bezpłatnie jeden tom słynnych opowieści **Sherloka Holmesa.**

Na koszt przesyłki MAPY, POWIEŚCI lub KALENDARZA, każdy szan. roczny lub półroczny abonent raczy nadesłać 45 hal., ponieważ wysyłamy te kosztowne wydawnictwa tylko jako POLECONĄ przesyłkę pocztową. Na koszt przesyłki jednego tomu Sherloka Holmesa szan. kwartalni abonenci raczą nadesłać 5 halerzy (więc wraz z prenumeratą trzymiesięczną razem 4 K 55 h.).

Wspaniały podarunek dla Szan. rocznych Abonentów „Nowin“

Wielka historyczna

MAPA POLSKI

Ku upamiętnieniu uchwalenia przez sejm pruski i parlament niemiecki prawa o wyłączeniu i zakazu używania języka polskiego na zebraniach. W 8-mu barwach. Wydanie drugie poprawione i uzupełnione. Zawiera: obraz Matejki „Hołd Pruski“, portety posłów polskich z trzech zaborów (cały parlament Polski), herby biskupstw Polski, herby wszystkich województw Polski, herby kilkudziesięciu miast Polski, portrety królów Polski wraz z datą ich urodzenia i śmierci, portrety Kościuszki i Mickiewicza, osławione paragrafy wyłączenia i zakazu używania języka ojczystego na zebraniach, sieci kolei żelaznych itd. itd. — Najwspanialszy podarek na Gwiazdkę. — Zdobi dom każdego Polaka, przypomina dawną świetność naszej ojczyzny.

POWIEŚCI

przeznaczone na bezpłatne premie dla P. T. rocznych abonentów „Nowin“.

Wydawnictwo „Nowin“, pragnąc szan. abonentom zrobić gwiazdkowy podarek, zakupiło kilkadziesiąt cennych powieści na premie, między innymi:

Orzeszkowa: „Pisma“ (tom 4); Sienkiewicz: „Bez dogmatu“, „Rodzina Polanieckich“; Teimajer: „Rewolucya“; Żeromski: „Dzieje Grzechu“; Sieroszewski: „Zamorski dyabeł“; M. Winarski: „Kaprys księżny“; Zapolska: „Zaszumi las“; G. Leroux: „Tajemnica złotego pokoju“; Zola: „Teatr“; Zbiór nowel „Dzieje rozkoszy“, szereg popularnych naukowych wydawnictw etc.

Premie książkowe dla Czytelników „Nowin“.

Chcąc umożliwić Czytelnikom naszym tanie nabywanie książek, nabyliśmy 13 tomów **CONANA DOYLE'GO**:

Ciekawe przygody detektywa-geniusza Sherlocka Holmesa.

Każdy tom stanowi dla siebie odrębną całość. Cena księgarska każdego tomu 40 hal. a tomu ostatniego podwójnego 80 hal.

TYTUŁY:

T. I. „Klub Rudowłosych“. — T. II. „Skandaliczny wypadek w księstwie O...“. — T. III. „Zręczne oszustwo“. — T. IV. „Tajemnicze morderstwo w dolinie Boscombe“. — T. V. „Dziwna posada“. — T. VI. „Człowiek z bilna“. — T. VII. „Historia błękitnego karbunkułu“. — T. VIII. „Centkowana wstęga“. — T. IX. „Palec inżyniera“. — T. X. „Zniknięcie panny młodej“. — T. XI. „Historia berylowego dyademu“. — T. XII. i XIII. (podwójny). „Sherlock Holmes jako włamywacz“.

Czytelnikom naszym w Krakowie sprzedajemy te tomiki razem lub każdy z osobna po cenie 30 h. (Cała serya, tj. 13 tomów, kosztuje 3 k. 90 h. i jest ozdobą każdej biblioteki).

Dla Czytelników z prowincyi, o ile zamawiają dzieła te w administracji naszego pisma kosztuje każdy tom **wraz z przesyłką pocztową 35 hal.**, a ostatni 70 hal. (razem cała serya 13 tomów wraz z przesyłką pocztową 4 kor. 35 hal.).

Należytość może być przesyłana w znaczkach pocztowych, albo wraz z prenumeratą.

Nadmieniamy, że zakupione przez nas tomiki „Sherlocka Holmesa“ są tłumaczeniem z oryginału słynnego powieściopisarza Conan Doyle'a — i nie mają nic wspólnego z bezwartościowymi naśladownictwami, które zaśmiędy półki księgarskie. (Każdy kwartalny P. T. abonent otrzymuje jeden tom bezpłatnie).

Kurcze
łagoda, stolec regulują, trawienie
niatwija nam zawsze, przeczyszczają-
jące pigułki rąbarbarowe Feller a
marka „Elsapillen“. 6 pudełek za
4 kor. franco wysyła E. V. Feller w
Stubicy, Elsaplatz Nr. 196 (Kraocwał.
1106

Nakładem
KSIĘGARNI KATOLICKIEJ
Dra Władysława Miłkowskiego
w Krakowie
ul. św. Jana 1. 6 (Hotel Saski).
Telefonu Nr. 708.
wyшло z druku dzieło:

Baszka (Szopka)
 Dyktoryum ludowe w 5 oddziałach
 w śpiewach i obrazach scenicznych
 w tekstach kantycek i melodii cho-
 ralu polskiego zestawu
 Na Leonard Selek, 1
 proboscza o. l. w Brzeszanieh.
 Wydanie V-te poprawne z "towarzyszy
 zeznawozem fortepianu lub harmoni-
 ozdobnej grawie.
 Na nadesłaniem 6 Kor. 60 hal. wysła-
 na francie pomyślnie księgarznie

Kto

nie chce tanio ubrać według angielskiej pierwszorzędnej mody, zamawia ubranie u Sórki krawca, Królów, Floryańska 21. Na prowincyjnie wysyłane próbki modele, sposób brać, ceny miary, oraz ceny ubrań. Naukowcom, artystom, akademikom i klasie robotniczej 10 procent taniej. Cennik wysyła franko.

Zygmunt Wieczorek
Kraków, Sukiennice 29.
Najlepsza bielizna męska.
Najmodniejsze krawatki.
Najlepsze rękawiczki.
Bardzo niskie ceny.

Xrawlec z Warszawy przyjmuje wszelkie zamówienia nowe, poprawia stary króć, reperuje czyści i prasuje po cenach konkurencyjnych. **Jan Wleczyński**
1193 Krowoderska 1. 42 (sklep).

Poszukiwane.
Przeszło 600 zamożnych pań
nakrótzym czasie wyjść za mąż.
Poważni reflektanci, choćby nawet
bez majątku (zawód, wyznaczenie ob-
jętne) chcą się zgłosić do firmy
L. Schlesingera, Berlin 18. 1866

Posada biurową otrzyma panna z poprawnym językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie. Oferty w obu językach własnoręcznie pisane wnieść do Administracji „Nowin” pod „Posada” do 1 stycznia. 1431

Poszukuje się wygodnego i eleganckiego mieszkania, składającego się z około 7 pokoi, łazienki, pokoju dla służby, światłem elektrycznym, ewentualnie stajnią i wozownią, w śródmieściu lub sąsiedztwie plant, zaraz lub najdalej od 1 marca 1909. Zgłoszenia pod adresem: Dr. A. Frommer, ulica św. Tomasza 18, i p. Kraków. 1437

Panienska do lat 15 potrzebna
zaraz do praktyki w
głównie masarskim. Wymagana zna-
omość rachunków. — Lwowska 27,
Podgórze. 1488

Przyjmę niemowlę do karmie-
nia na wychowanie.
Wiadomość w Admin. Nowin. 1442

1440

Do wynajęcia.

Piekarnia i sklep tanio do wynajęcia w Ludwinowie, koło Podgórze. Wiadomości u właścicielki Ludwinów 80. 1418

Sokal odpowiedni na warstak sto-
larski lub ślusarski w ofi-
cynie przy ul. Długiej 1. 7, z mie-
szkaniem na 1 piętrze do wynajęcia.
Tamże była od 20 lat bez przerwy
pracownia znanej firmy stolarskiej.
Wiadomość u właścicielki od 6 1/2
do 8 1/2 wieczorem. 1428

Do sprzedania.

Lando — Szory

Lando na oliwnych osiach, mało używane.

Para szorów z 26ltm okuciem cał-
kiem nowe. — Tanie do sprzedania.
Wiadomość: **WALTER**, Kraków, ulica
Sławkowska 31. 1420

Fotoplastikon konstrukcyjowa-
ne, zegarowe
(automat) na 25 miejsc, wyrób pierw-
sorzędny — do sprzedania. Zgło-
szenia listowe do Administracji
„Nowin” pod „Fotoplastikon”. 1429

**Restauracja w Hotelu
Victorya**
poleca śniadania, obiady i kolacje
przygotowane na świeżem maśle.
W każdy dzień zimne i gorące przekąski.
Przyjmuje zamówienia na wesela,
ale, zabawy i t. p. do domu i poza
domem

Z poważaniem

ZAKŁAD
artyst.-kamiennarski
i budowlany
Józefa Kuleszy

napracowuje cmentarze w
 w Krakowie, posiada
 wielki wybór gotowych
 pomników z piaskowca,
 granitu i marmuru.
 Prowadzi się również
 budownictwo grobowe w mie-
 stach i na prowincji.

Telefon Nr. 759. 87

Uczeń do praktyki
potrzebny do cukierni
Adama Piaseckiego,
ul. Długa 12.
1095

KAWIOR astrachański
olbrzymioziarnisty

Najwięcej, najlepszej jakości jak tylko jest 1 funtowa puszka Kor. 1750,
1/2 funtowa puszka K. 9-⁰⁰, 1/4 funtowa puszka Kor. 475, 1/8 funtowa puszka K. 250. L. ALTNEU w Podwieliczkach na granicy rosyjskiej.

F. Pamm, Kraków
ul. Zielona 1. 3.
wyśle darmo i opłatnie cennik
3.000 ilustr. zegarków, towarów
jubilerskich i muzyemych. 1882

 Wszystkie zegarki
darmie i opłatnie
mój bogaty i ilustrowany
polski cennik zawierają-
cy 9000 rys. dobrych i
tanich zegarków, przed-
miotów złotych i srebr.
Pierwsza Fabryka zegarków
HANN S KONRAD
o. k. nadworny dostawca
w Brix L. 1391 (Czesky).
Zasługuje na szczególne uznanie

[illegible]

Zakład pogrzebowy
odznaczony krzyżem żałoby!

Jana WOLNIEGO

w Krakowie, ul. św. Tomasza I. 4,
tuż przy placu Szczepańskim

Telefon Nr. 331,
Filia: ulica Kopernika I. 6.

89

PALARNIA KAWY

Właściciel: **Władysław JAWORSKI**

Wszystkie rodzaje
PALARNIA KAWY

palona czysto i hurtownie
wyborowa gatunki
Kawy palonej
najczystszy
i najlepszy w spo-
sobem za pomocą
„porządka powiatu”
po venach
najczystszych.

M. JAWORSKI

**KSIEGARNIA
WOJNARA**
W KRAKOWIE
przy ul. Szewskiej 20
ZNACZNIE ROZSZERZONA
POLECA W WIELKIM WYBORZE
Książki Gwiazdkowe
i inne
Nowości Literackie.

Cztery Kalendarze Wojnara

— na rok 1909 —

odznaczają się jeszcze znacznie większem bogactwem doborowej treści i pięknych ilustracyj, niż lat poprzednich :

Polak, kalendarz historyczno-powieściowy, obejmuje 230 stron treści, 74 rycin i mapkę Polski; cena 90 hal., w oprawie 1 kor.

Polski Kal. Maryański, obejmuje 230 stron treści i 60 rycin; cena 80 hal.

Gospodarz, obejmuje 230 stron treści i 61 rycin; cena 80 hal.

Wielki ilustrow. **Kalendarz powszechny**, obejmuje treść i ilustracje trzech poprzednich kalendarzy, a mianowicie: 450 stron, 135 rycin i mapkę Polski; cena w oprawie 2 kor., w ozdobnej płócienniej opr. 2 kor. 40 hal.

We wszystkich kalendarzach razem znajduje się około 100 artykułów, nowel, opowiadań, zyciorysów i t. p., (prócz bardzo obfitej części informacyjnej), a między nimi utwory: Sienkiewskiego, Reymonta, Wyspiańskiego, Konopnickiej, artykuły profesorów Uniwersytetu, posłów do Parlamentu i t. p.

Każdy kalendarz Wojnara to właściwie nader zajmująca książka o niezwykle cennej i trwałej wartości treści.

Do nabycia w księgarniach, niektórych handlach papieru, w „Kółkach rolniczych“ i t. d.

Skład główny: w księgarni Wojnara w Krakowie, ulica Szewska L. 20.

S. GRUDZIŃSKI i T. BERGER
 Kraków, ul. Szewska L. 10
 polecają NA GWIAZDKĘ
PATHEFONY i GRAMOFONY
 w wielkim wyborze.

Płyty najlepszych marek. Niedostępny przez konkurencyje

Membran ELITE,
 grający zarówno na płytach Pathe, jak i na gramofonowych. Gramofony przerabia się do grania również systemem Pathe. Naprawy wykonuje się we własnej pracowni. Na żądanie cenniki i spisy.

IGNACY SOBOLEWSKI

Magazyn Towarów Bławatnych i gotowej Konfekcyi damskiej, oraz Pracownia sukien pod fachowym zarządem.
Towar doborowy. Ceny umiarkowane. UWAGA: Magazyn w niedziele i święta zamknięty.

PUBLICZNA HALA LICYTACYJNA ::: Kraków, Rynek 16 I-sze piętro
przyjmuje wszelkie ruchomości do sprzedaży, tak z wolnej ręki, jak i w drodze
publicznej dobrowolnej licytacji na bardzo przystępnych warunkach. Tel. 927.

NA GWIAZDKĘ poleca praktyczne podarki po cenach bez konkurencji, jako to: **PASKI** damskie, żaboty, szale, pledy, **Krawaty**, **Perfumy**, **WACHLARZE**, **Rękawiczki**, **GRZEBIENIE** ozdobne do fryzur, **KUFRY**, walizy, necesery, **KASETY** w skórze, pluszu i drzewie. **ANASTAZY FRONCZ** Kraków, Florjańska

Sirolina

z powodu przyjemnego smaku
chętnie używany przez dzieci.

Przy chorobach płuc, katarach, kaszlu, influenzy, skrofulach

wielu profesorów i lekarzy przepisuje Sirolin „Roche”. Sirolin pobudza apetyt i spowodowuje przez to przybytek ciała na wadze.

Ponieważ zalecane bywają liche naśladowstwa, prosimy żądać zawsze: W oryginalnym opakowaniu „Roche”.

F. HOFFMANN-LA ROCHE & Co.

Bazylen i Wiedeń III/1, Neulinggasse 11.

Ilustrowaną broszurę o „chorobach na tle przeziębień” rozysła się gratis i franko.

„Roche”

Nabywać można za lekarską
receptą w aptekach po 4 kor.
za flaszkę.

Ciągnięcie nieodwołalnie
2 stycznia 1909.

Praska Loteria Wystawowa

Główna wygrana

100.000

Korona w gotówce, wygrana po
10.000, 4.000 Kor. i t. d.

Cena losu 1 Kor.

6 losów tylko 5 1/2 Kor.,
11 losów 10 Kor.

Kantor wymiany

Braci EIBENSCHÜTZ

w Krakowie, Rynek gł. 5.

„Merkury”

Gazeta Losowa i Handlowa.

Dokładnie wykazy wszystkie

ciągnięcia.

Regularny dział handlowy i

gieldowy.

Bezpłatny dodatek dn. 15

stycznia.

„Rocznik finansowy”.

Prenumerata całoroczna

3 Kor. 60 hal.

półroczna 1 Kor. 80 hal.

Adres:

Admin. „MERKUR”

w Krakowie, Rynek gł. 5.

Do egzaminu z rach. państw.

i buchalt. wykupciej (pojed.

i podwójnej) przygotowuje

Stanisław Burnatowicz

kwiatkowski a. k. urzędnik rachun-

kowy skarbowy. Związek i spółwy

lustrator Stow. zarobkowych i gospo-

darczych i były dyrekt. takiego

Stowarzyszenia.

Nowy kurs od 1 grudnia 1908.

Zgłoszenia przyjmują się codziennie

od 10.00 do 12.00 p. w Biurze

buchalt. przy ul. Grodzkiej 1. 59

1 p. Taniec Sądka pisanie na ma-

synekach i pomańszanie pism ulica

Grodzka 59 p. 1017

Wincenty Satalecki

w KRAKOWIE

ulica Floryjańska 18-20

połowa

uznane ogólnie za najlepsze

w smaku

SZYNKI

oraz wszelkie inne wędliny

niezrównanej dobroci i wielkie

zapasy smolcu i steryliz.

Złotnica szanowna olwre-

tuje. Cenniki szczegółowe na

żądanie odpisuje. 1198

Strucle

1161:

udziawiane i nieudziawiane

od 1 Kor.

połowa fabryka wyrobów cukier-

niczych, prowadzona pod nad-

zorem zarządcy

ROMUALDA PIECZARKI,

15 Poelska 15

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Bo-

chni rozpisuje niniejszem kon-

kurs na posadę konduktora

drogowego.

Pierwszeństwo mają kandy-

daci z kursem szkoły kondu-

ktorów drogowych, oraz z prak-

tyką w służbie drogowej.

Placa roczna 2.000 koron

i ryczałt na objazdy 400 kor.

Posada zostanie nadana z

dnem 1 Lutego 1909 prowi-

zoryzowanie na jeden rok.

Podania z odpisami świa-

deństw należy wnosić najpóźniej

do dnia 20 stycznia 1909 do

ulicy Wydziału powiatowego

w Bochni.

Podania nie uwzględnione

nie będą zwracane. 1430

Mleczarnia warszawska

RESTAURACJA

Adolfa GAUGUSCHA

ul. Wileńska 18, róg ulicy Gołęb-

skiej

połowa

znaczenie śniadania, obiadu, pod-

wieczorzy i kolacji. Potrawy

przechodzą się i tylko na świe-

żem masie. „Kuchnia miła i

łaska”. W każdy piątek zna-

chomle przyrządzona ryba po sy-

lowej, zaś w każdy niedzielę

już od 10tej rano bardzo sma-

czony kielbaszka na sposób warszaw-

ski. Wina oraz piwo Okocimskie.

Pijemskie i inne. 1254

Ceny najniższe.

3 Białe sznury, 500 Sieroty naj-

szerszej konstrukcji. Długości kro-

nowe i rągi. Lokal otwarty od godz.

6 rano do 12 w nocy.

Franciszek Konecny

dawniej Antoni Schultz

Kraków, ulica Szewska 18

połowa awa dobro i naturalne:

Wina oedenburgskie

białe po: 50, 65, 75 i 1 zł. butelka

czerwone po: 65, 65 i 1 zł. butelka

Na święta 1418

w litrach po: 65, 76 i 65 centów.

Fotograficzne

1994

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

tyty

Chętnie polecamy wszystkim mającym oszczędność na wyglądzie znany w Krakowie

rynek gł. 14

gdzie najlepsze i najtaniej koleje i ścieżkowe oryginalne, polskie, amerykańskie i innych

fabrykatorów po bardzo niskich i stałych cenach należy można.

Największy wybór obuwia męskiego, damskiego i dziecięcego.

Hurtowny skład WIN

Perlberger i Schenker

Kraków, Grodzka 48. — Telefon 308.

Poleca: Wina węgierskie, francuskie, szampany, koniaki etc. Sporyalność firmy:

„HYGEA PERLE”

wino czerwone z żelazem dla niedokrewnych. 1078

Instrumenta muzyczne.

Skrajnie, harmonie, cytry, forte itp.

eleganckie wykonane i w najlepszej

jakości dostarczane i nadawany

distawca HANNS KONRAD w Brn

Nr. 1071 (Czechy). Skrajnie po K.

480 i 550. Smętki do skrajnie po

K. — 80 i 1 — Harmonie po kor.

480 i 650. Wyjechała za saliczką.

Bez ryzyka! Zamiana dowolna

albo zwrot pieniędzy. Główny kate-

log z 3.000 tytuł na żądanie darmo

i opłatnie. 24-6

Najpożyteczniejszy

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Podarek na Gwiazdkę

Największy MAGAZYN OBUWIA

Adolf Fränkel Sp. kom. Zastępca: L. Steigler.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

Mieszkanie ul. św. Krzyża 3. Telefon Nr. 51.

Dla szanownych gości i gości.

Pierwszorzędny

Zakład pogrzebowy

A. Szafrąńskiego

ul. Mikołajska 1. 16, (sklep).

